

Men problemet er jo, at vi altså på det her område har en situation, hvor vi ikke har lovgivning mod diskrimination. Jeg vil godt tillade mig at citere et brev, som arbejdsministeren har sendt til Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, hvor der i det sidste afsnit står: »Jeg vil gerne sige meget klart, at jeg på ingen måde finder det acceptabelt, at arbejdsgivere stiller diskriminerende krav, når de henvender sig til AF, arbejdsformidlingen.«

Men som situationen er i dag, hvor der ikke findes noget forbud mod diskrimination i en ansættelsessituation, kan hverken jeg eller nogen anden gribe ind. Det betyder altså, at vi har en situation, hvor en diskrimination rent faktisk lovligt finder sted, fordi der ikke eksisterer en lov, og så kan man jo fortolke frem og tilbage og stille spørgsmålet igen, f.eks. til partiet Venstre: Er det i overensstemmelse med ånden i grundloven?

Anne Baastrup (SF):

Jeg takker for de mange positive ord, men ord er ikke nok.

Til arbejdsministeren vil jeg blot sige, at vi jo i bemærkningerne skriver om de her meget fine initiativer, som regeringen har taget, og det er vi meget tilfredse med. Det er bare ikke nok. Vi bliver nødt til at lovgive om det.

Erfaringerne fra ligebehandlingsloven har medført, at ingen arbejdsgivere med respekt for sin egen pengepung vil diskriminere kvinderne i forhold til mændene.

Arbejdsministeren tilslutter sig formålet, og det gør alle her i salen, men det er det endelige punkt, nemlig lovgivningen, der skiller.

Til fru Lone Møller: Det er fuldstændig rigtigt, at der ikke findes snuptagsløsninger. Men vi bliver nødt til at spille på flere tangenter, herunder lovgivningen. Det har vist sig, at de mange forskellige initiativer, der er taget inden for de sidste år, ikke har været nok, og et signal om, at Folketinget – og det er netop det, der vil ske i dag – ikke er parat til at vedtage lovgivning, er ikke noget godt signal.

Til hr. Lars Løkke Rasmussen: Det var rart at høre, at Venstre var så klart imod forskelsbehandling, men hvad så? Sagen er jo den, at Venstre har accepteret ligebehandlingsloven, der drejer sig om mænd og kvinder, og sagen er jo også den, at det rent faktisk er gået ret godt. Det er ikke mange kvinder, der bliver diskrimineret, alene fordi de er kvinder. Så er der mange andre grunde. Men der er faktisk sket et meget stort

spring fra dengang, vi fik ligebehandlingsloven, til nu.

Så vil jeg godt gøre opmærksom på, at Danmark og Belgien er de eneste lande i EU, som ikke har en lovgivning på arbejdsmarkedsområdet, der forbyder diskrimination. Det synes jeg er en tanke værd.

Hr. Lars Løkke Rasmussen påpeger alle afgrænsningsproblemerne. Sagen er den, at jeg har lagt det her beslutningsforslag meget tæt op ad ligebehandlingsloven. De afgrænsningsproblemer, som hr. Lars Løkke Rasmussen er bange for, er løst ved en intensiv domstolspraksis gennem de sidste 14 år.

Så påpeger hr. Lars Løkke Rasmussen hensynet til arbejdsgiverne, og det er selvfølgelig et klart Venstresynspunkt. Men så vil jeg også godt sige, at der rent faktisk findes arbejdsgivere, som har brug for denne støttelovgivning. Jeg har selv mødt en automekaniker, som af sine kunder fik at vide, at nu ville de ikke længere betjenes af en pakistansk lærling. Hvis han kunne henvise til, at dette krav var ulovligt, ville han have stået meget stærkere.

Til fru Pia Christmas-Møller og i den forbindelse også til hr. Søren Søndergaard: Begge ordførere er bekymrede for, at det ikke vil være muligt at lave en forskelsbehandling af positiv karakter. Sagen er den, at vi i pkt. 12 samt i pkt. 2 har taget højde for lige præcis det her problem. Vi foreslår, at arbejdsministeren, således som det også delvis er tilfældet i ligebehandlingsloven, får mulighed for at træffe beslutninger om positive, konkrete forskelsbehandlingsinitiativer.

Det undrer mig lidt, at fru Pia Christmas-Møller er så bekymret for en lovgivning på lige præcis det her område, idet fru Pia Christmas-Møller må erindre, at en af de varmeste fortalere for en lov om ligebehandling af mænd og kvinder var den pågældende ordfører på det tidspunkt.

Det er korrekt, at forslaget fremtræder detaljeret, men det handler om, at vi rent faktisk har ønsket at lægge os meget tæt op ad loven om ligebehandling af mænd og kvinder netop for ikke at løbe ind i problemer, som man ikke umiddelbart kunne overskue.

Til fru Annette Just: Jeg var meget glad for det tilsagn, som fru Annette Just kom med. Jeg kan forstå, at fru Annette Just foretrækker, at vi udvider loven om ligebehandling af mænd og kvinder til også at omfatte etniske mindretal og andre. Det er ikke lige det, vi måske synes er det smarteste, men vi kan altid tale om det.